

Препратки за „Християнски живот и служба — учебна тетрадка“

1-7 НОЕМВРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ИСУС НАВИЕВ 18, 19

„Йехова разпределил земята по мъдър начин“

it-1-E 359, абз. 1

Граница

Изглежда, разпределянето на земята между племената зависело от два фактора: от хвърлянето на жребий и от размера на племето. Чрез жребий навярно се определяло приблизителното място, което щяло да получи всяко племе, например дали ще е на север, юг, запад, или изток, дали ще е по крайбрежната равнина, или в планинския район. Тъй като решението чрез жребий идвало от Йехова, нямало място за завист и кавги между племената. (Пр 16:33) По този начин Бог щял също да се погрижи за всяко племе да се изпълни боговдъхновеното пророчество, записано в Битие 49:1-33, което патриархът Яков изрекъл на смъртното си легло.

it-1-E 1200, абз. 1

Наследство

Наследствени земи. Синовете на Израил получили наследството си от Йехова, който дал на Моисей описание на границите на земята. (Чи 34:1-12; ИсН 1:4) Синовете на Гад, синовете на Рувим и половината от племето на Манасия получили своя дял от Моисей. (Чи 32:33; ИсН 14:3) Другите племена получили наследството си чрез жребий от Исус Навиев и Елеазар. (ИсН 14:1, 2) В съгласие с пророчеството на Яков в Битие 49:5, 7 племената на Симеон и Леви не получили отделна част от земята. Наследството на Симеон се состо-

яло от определени градове на територията на племето на Юда (ИсН 19:1-9), а племето на Леви получило 48 града из цялата територия на Израил. Тъй като левитите щели да извършват специална служба в светилището, Йехова щял да бъде тяхното наследство. Освен това в замяна на службата си те получавали десятък като дял или наследство. (Чи 18:20, 21; 35:6, 7) На семействата били давани участъци на територията на племето им. С увеличаването на броя на семействата и наследниците земята постепенно била разделяна на все по-малки части.

it-1-E 359, абз. 2

Граница

След определянето на географското разположение на племената чрез жребий било нужно да се установят границите на всяка територия предвид втория фактор: размера на племето. „Чрез жребий разпределете земята помежду си според племената и родовете си, за да я притежавате. На онзи род, който е многоброен, увеличете наследството, а на онзи, който е малоброен, намалете наследството. Всеки ще притежава онова, което му се падне чрез жребия.“ (Чи 33:54) Решението чрез жребий, определящо приблизителното географско място, не се променяло, но можело да има промени в размера на наследството. Затова, когато се оказала прекалено голяма, земята на Юда била намалена, като части от нея били дадени на племето на Симеон. (ИсН 19:9)

Духовни бисери

it-1-E 359, абз. 5

Граница

Повесттованието за разделянето на земята

на запад от река Йордан показва, че първо бил хвърлен жребий за Юда (ИсН 15:1-63), Йосиф (Ефрем) (ИсН 16:1-10) и половината от племето на Манасия (ИсН 17:1-13) и били определени техните граници и градове. След това, изглежда, разпределянето било преустановено, защото станът на Израил се преместил от Галгал в Сило. (ИсН 14:6; 18:1) Не е ясно колко време изминало, но в крайна сметка Исус Навиев порицал другите седем племена за това, че отлагали завладяването на останалата част от земята. (ИсН 18:2, 3) Има различни обяснения за тази склонност на седемте племена — според някои библейски изследователи те не смятали за необходимо да завладяват земята, понеже били събрали изобилие от плячка и живеели сравнително спокойно, без непосредствена заплахата от нападение от страна на ханаанците. Възможно е да са се забавили и заради нежеланието си да се изправят срещу силната вражеска съпротива. (ИсН 13:1-7) Освен това може би не познавали тази част на Обетованата земя толкова добре, колкото вече завладените територии.

8-14 НОЕМВРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ИСУС НАВИЕВ 20-22

„Поуки от едно недоразумение“

w06 15/4 5, абз. 3

**Как да общуваш пълноценно
с брачния си партньор**

Откровеното общуване може да предотврати възникването на недоразумения. В началото на историята на израилтяните племето на Рувим, племето на Гад и половината от племето на Манасия, които живеели на изток от река Йор-

дан, издигнали на брега на реката „олтар забележително голям“. Другите племена разбрали погрешно техните действия. Мислейки, че братята им от другата страна на Йордан са отстъпили от поклонението на Йехова, племената на запад се подготвили за война с тях. Преди обаче да започнат войната, те изпратили пратеници, които да обсъдят проблема с източните племена. Колко мъдро! Пратениците установили, че издигнатият олтар не бил предназначен за принасяне на незаконни жертви. По-скоро племената на изток се притеснявали, че в бъдеще другите племена можело да им кажат: „Вие нямате дял в Господа.“ Тогава олтарът щял да свидетелства, че и те са поклонници на Йехова. (Исус Навиев 22:10-29) Те нарекли олтара Свидетел, явно защото служел за свидетелство, че за тях Йехова е истинският Бог. (Исус Навиев 22:34, *СИ*, бел. под линия)

w08 15/11 18, абз. 5

**„Нека се стремим към онова,
което допринася за мира“**

Някои израилтяни може да са мислели, че вече са налице достатъчно доказателства за погрешно поведение и че ако предприемат неочаквано нападение, ще има по-малко жертви. Но вместо да действат прибързано, племената, които били на запад от Йордан, изпратили пратеници, които да обсъдят проблема със своите братя. Пратениците попитали: „Какво е това престъпление, което извършихте против Израилевия Бог, та се отвърнахте днес от да следвате Господа?“ Всъщност племената, които издигнали олтара, не били постъпили невярно. Но как щели да реагират на такова обвинение? Дали те избухнали гневно срещу обвинителите си, или отказали да разговарят с тях?

Обвинените племена отговорили по мек начин, като ясно заявили, че действията им наистина били подбудени от желание да служат на Йехова. Техният мек отговор запазил взаимоотношенията им с Бога и спасил живота на много хора. Спокойното обсъждане на проблема изяснило нещата и възстановило мира. (Ис. Н. 22:13-34)

Духовни бисери

it-1-E 402, абз. 3

Ханаан

Въпреки че много ханаанци останали живи след завладяването на земята и не се покорили на Израил, все пак може да се каже, че „Йехова дал на израилтяните цялата земя“, за която се бил заклел пред техните прадеди, че ще им я даде, че той „им дал спокойствие от всички страни“ и че „нито едно от всичките обещания за добри неща, които Йехова бил дал на Израилевия дом, не останало неизпълнено“, всичко се изпълнило. (ИсН 21:43-45) Вражеските народи около Израил изпитвали страх от него и не представлявали сериозна заплаха. По-рано Бог бил казал, че ще изгонва ханаанците „малко по малко“, за да не запустее изведнъж земята и дивите зверове да станат многобройни. (Из 23:29, 30; Вт 7:22) Въпреки по-доброто въоръжение на ханаанците, включващо бойни колесници с железни остриета, неуспехът на израилтяните да завладеят определени области, не може да бъде приписан на Йехова, сякаш той не изпълнил обещанието си. (ИсН 17:16-18; Съд 4:13) Напротив, повествованието показва, че редките поражения на израилтяните се дължали на тяхната невярност. (Чи 14:44, 45; ИсН 7:1-12)

15-21 НОЕМВРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ИСУС НАВИЕВ 23, 24

„Последни думи на Исус Навиев към народа“

it-1-E 75

Съюз

Ситуацията се променила, когато израилтяните влезли в Ханаан, Обетованата земя. В изпълнение на обещанието си към бащите им, Йехова им дал пълното право да притежават тази земя. Затова те не влезли в нея като пришелци и Йехова им забранил да сключват съюзи с езическите народи наоколо. (Из 23:31-33; 34:11-16) Те били длъжни да се подчиняват единствено на Божиите закони и постановления, а не на законите на народите, които трябвало да изгонят от земята. (Ле 18:3, 4; 20:22-24) Йехова конкретно ги предупредил да не сключват брак с хора от тези народи. Такива брачни съюзи щели да ги изложат на общуване не само с жените езичнички, но и с техните роднини, както и на фалшивите им религиозни обичаи. Това щяло да стане примка за тях и да ги накара да отстъпят от Йехова. (Вт 7:2-4; Из 34:16; ИсН 23:12, 13)

w07 1/11 26, абз. 19-20

Обещанията на Йехова винаги се изпълняват

¹⁹ Несъмнено от това, което сме видели със собствените си очи, можем да кажем: „От всичките обещания за добри неща, които ви даде Йехова, вашият Бог, нито едно не остана неизпълнено. Всичко се изпълни. Нито една дума не остана неизпълнена.“ (Исус Навиев 23:14, *ИС*) Йехова избавя своите служители, защитава ги и се грижи за тях. Можеш ли да посочиш някое негово

обещание, което не се е изпълнило в определеното от него време? Не е възможно, нали? Затова е мъдро да имаме доверие в надеждното Слово на Бога.

²⁰ А какво можем да очакваме в бъдеще? Йехова е казал, че повечето от нас могат да се надяват да живеят на земята, която ще бъде превърната в прекрасен рай. Малко са онези от нас, които имат надеждата да управляват с Христос в небесата. Каквато и да е нашата надежда, имаме основания да останем верни както Исус Навиев. Ще дойде времето, когато надеждата ни ще стане действителност. Тогава ще си спомним всички обещания на Йехова и ще кажем: „Всичко се изпълни.“

Духовни бисери

w04 1/12 12, абз. 1

Основни моменти от книгата

Исус Навиев

24:2: Дали Тара, Авраамовият баща, се покланял на идоли? Първоначално Тара не бил поклонник на Йехова Бог. Навярно той се покланял на бога на луната Син — прочуто божество в Ур. Ако съдим по юдейските предания, Тара дори може да е правел идоли. Но когато по Божия заповед Авраам напуснал Ур, Тара отишъл с него в Харан. (Битие 11:31)

22-28 НОЕМВРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО СЪДИИ 1-3

„История за смелост и стратегия“

w04 15/3 31, абз. 3

Аод счупва ярема на потисника

Успехът на Аод не се дължал на неговото остроумие, нито на неспособността на враговете му. Изпълнението на Божиите цели

не зависи от човешки фактори. Главната причина за успеха на Аод била, че той имал подкрепата на Бога, защото действал в съгласие с Неговата непоклатима воля да освободи народа Му. Бог въздигнал Аод, а ‘когато Господ въздигал съдии на народа си, тогава Господ бил със съдията’. (Съдии 2:18; 3:15)

w04 15/3 30, абз. 1-3

Аод счупва ярема на потисника

Първата стъпка, която предприел Аод, била ‘да си направи меч’ — „остър и от двете страни“, достатъчно къс, за да го скрие в дрехите си. Той вероятно очаквал да бъде претърсен. Мечовете обикновено се носели от лявата страна на тялото, където десняците могли бързо да ги измъкнат. Тъй като бил левак, Аод скрил оръжието си „под горната си дреха на дясното си бедро“, където било малко вероятно пазачите на царя да го проверят. Така той безпроблемно ‘принесъл подаръка [или данъка] на моавския цар Еглон’. (Съдии 3:16, 17)

Подробности относно това какво се случило, преди да бъде донесен данъка в двореца на Еглон, не се споменават. Библията просто казва: ‘Когато Аод свърши да принася подаръка, изпрати човеците, които носеха подаръка.’ (Съдии 3:18) Аод представил данъка, придружил носачите на данъка на безопасно разстояние от дома на Еглон и се върнал отново там, след като ги отпратил. Защо? Дали тези мъже били с него като охрана, дали просто така било прието, или били само носачи на данъка? Дали той ги отпратил заради тяхната безопасност, преди да извърши своя план? Каквото и да имал предвид, Аод смело се върнал сам.

„[Аод] се върна от пограничните камъни, които са при Галгал, и каза: Имам тайна дума за тебе, царю.“ Как успял отново сво-

бодно да влезе при Еглон, в Писанието не се обяснява. Нима пазачите не заподозрели нещо? Дали са си мислели, че един израилтянин не представлява заплаха за господаря им? Дали това, че Аод се върнал сам, не създало впечатлението, че той предава сънародниците си? Във всеки случай Аод искал да бъде насаме с царя и успял да постигне това. (Съдии 3:19)

Духовни бисери

w05 15/1 24, абз. 7

Основни моменти от книгата Съдии

2:10-12. Трябва да следваме програма за редовно изучаване на Библията, така че да 'не забравяме ни едно от всичките благодеяния' на Йехова. (Псалм 103:2) Родителите трябва да внедряват истината от Божието Слово в сърцето на децата си. (Второзаконие 6:6-9)

29 НОЕМВРИ — 5 ДЕКЕМВРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО СЪДИИ 4, 5

**„Йехова използва две жени
да избави народа си“**

w15 1/8 12, абз. 6

„Застанах като майка в Израил“

Сисара! Самото му име всявало страх и паника в израилтяните. Религията и културата на ханаанците се характеризирали с голяма жестокост, като включвали жертвоприношения на деца и храмова проституция. Какво било ханаански военачалник и войската му да владеят земята? Песента на Девора разкрива, че почти било невъзможно да се пътува и селата били опустели. (Съдии 5:6, 7) Не е трудно да си представим как хората се крият из горите и хълмовете, защото се страхуват да живе-

ят в неукрепените села и да обработват земята и се боят да минават по пътищата, за да не бъдат нападнати, децата им отвлечени и жените им изнасилени.

w15 1/8 13, абз. 1

„Застанах като майка в Израил“

Потисничеството продължило 20 години, докато Йехова не видял в упорития си народ признаци на промяна или както гласи песента на Девора и Варак: „Докато не застанах аз, Девора, докато не застанах като майка в Израил.“ Не знаем дали Девора, жената на Лафидот, наистина била майка, но в песента тази дума е употребена преносно. Всъщност Йехова я назначил да закриля народа като майка. Той ѝ възложил да повика един мъж със силна вяра, съдията Варак, и да му нареди да се изправи срещу Сисара. (Съдии 4:3, 6, 7; 5:7)

w15 1/8 15, абз. 2

„Застанах като майка в Израил“

Яил трябвало да мисли бързо. Тя предложила на Сисара да си почине. Той ѝ заповядал, ако някой дойде и пита за него, да не казва нищо. Сисара легнал и тя го покрила. После поискал вода, а тя му дала мляко. Скоро той заспал дълбоко. Тогава Яил взела чук и едно от колчетата на шатъра — неща, с които жените, живеещи в шатър, си служели често и доста умело. Навеждайки се над главата на Сисара, тя щяла да изпълни присъдата на Йехова. Дори миг на несигурност или колебание можел да означава гибел. Дали тя си мислела за Божия народ и за жестокостите, които този мъж причинявал десетилетия наред? Или за привилегията да застане на страната на Йехова? Разказът не казва. Знаем само, че делото скоро било извършено. Сисара бил мъртъв! (Съдии 4:18-21; 5:24-27)

Духовни бисери

w05 15/1 25, абз. 5

Основни моменти от книгата Съдии

5:20: Как звездите воювали от небето в полза на Варак? В Библията не пише дали тук става въпрос за намеса на ангели, за метеоритен дъжд, който според мъдреците на Сисара предвещавал беда, или за астрологични предсказания за Сисара, които се оказали погрешни. Няма съмнение обаче, че това било някаква божествена намеса.

6-12 ДЕКЕМВРИ

**СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО
СЪДИИ 6, 7**

„Върви със силата, която имаш“

w02 15/2 6-7

**Божии принципи могат
да ти донесат полза**

Един мъж, който имал правилна нагласа относно себе си и добра преценка за своята собствена стойност, бил Гедеон, един съдия сред древните евреи. Той не се стремил да бъде водач на Израил. Но когато бил определен да изпълни тази роля, Гедеон обърнал внимание на това колко е маловажен той. „Моето семейство е най-долно между Манасия и аз съм най-малък в бащиния си дом“ — обяснил той. — Съдии 6:12-16.

w05 15/7 16, абз. 3

„Мечът на Йехова и на Гедеон!“

Само какъв ужас обзел мадиамците! Неочаквано тишината била нарушена от счупването на тристата глинени съда, звука на тристата рога и вика на тристата мъже. Мадиамците били смутени от шума, особено от вика „Мечът на Йехова и на

Гедеон!“, и със своите викове допринесли още повече за шума. Във възникналата суматоха било невъзможно да се различи врагът. Тристата мъже стояли неподвижно на определеното им място, докато Бог накарал враговете им да се избият помежду си със собствените си мечове. Лагерът бил разгромен, бягството станало невъзможно и останалите от мадиамците били преследвани и убити, като така тази заплаха над Израил била премахната трайно. На дългото унищожително господство на мадиамците най-последно бил сложен край. (Съдии 7:19-25; 8:10-12, 28)

Духовни бисери

w05 15/1 26, абз. 6

Основни моменти от книгата Съдии

6:25-27. Гедеон бил проникателен и не предизвиквал ненужно гнева на противниците си. Когато проповядваме добрата новина, ние трябва да внимаваме да не засягаме излишно другите посредством начина, по който говорим.

13-19 ДЕКЕМВРИ

**СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО
СЪДИИ 8, 9**

**„Смирението е по-добро
от гордостта“**

w00 15/8 25, абз. 3

Как разрешаваш разногласията?

Гедеон, който участвувал активно в една битка срещу мадиамците, повикал на помощ Ефремовото племе. Но след като битката свършила, Ефрем се обърнал към Гедеон и горчиво се оплакал за това, че той не ги бил повикал в началото на битката. В повествованието се казва, че те ‘се карали силно с него’. В отговор Гедеон

казал: „Що съм извършил аз сега в сравнение с вас? Ефремовият пабирък не е ли по-желателен от Авиезеровия гроздобер? Във вашите ръце Бог предаде мадиамските началници, Орива и Зива; и що съм могъл аз да извърша в сравнение с вас?“ (Съдии 8:1-3) Със своите добре подбрани, успокояващи думи Гедеон избегнал една вероятно катастрофална междуплеменна война. Хората от Ефремовото племе може би имали проблеми с чувството, че са много важни, и с гордостта. Но това не попречило Гедеон да се стреми към постигането на мирен изход. Можем ли ние да правим същото?

w17.01 20, абз. 15

Защо скромността все още е от значение?

¹⁵ Гедеон ни е оставил чудесен пример на скромност. Когато ангелът на Йехова му се явил за първи път, той признал, че не произлиза от важен род и с нищо не превъзхожда другите. (Съд. 6:15) След като приел назначението от Йехова, този мъж искал да се увери, че напълно разбира какво се изисква от него, и търсел Божието ръководство. (Съд. 6:36-40) Гедеон бил смел, но действал предпазливо и мъдро. (Съд. 6:11, 27) Той не се възползвал от назначението си, за да стане известен. Когато изпълнил задачата си, се върнал у дома. (Съд. 8:22, 23, 29)

w08 15/2 9, абз. 9

Ходи в пътищата на Йехова

⁹ За да бъдем приятели на Бога, ние трябва 'да проявяваме смирение'. (1 Пет. 3:8; Пс. 138:6) В девета глава на книгата Съдии се показва колко е важно смирението. Йотам, синът на Гедеон, казал: „Веднъж дърветата отишли да помажат цар, който да ги владее.“ Той говорил за маслината, смокинята и лозата. Тези растения пред-

ставяли достойни личности, които не се стремели да управляват над събратята си израилтяни. Но трънът, използван само за горене, представял управлението на гордия Авимелех, който бил убиец и алчно искал да властва над другите. Въпреки че 'началствал над Израил три години', той бил убит преждевременно. (Съд. 9:8-15, 22, 50-54) Колко по-добре е тогава да 'проявяваме смирение'!

Духовни бисери

w05 15/7 16, абз. 6

„Мечът на Йехова и на Гедеон!“

Тъй като бил несъвършен, Гедеон не винаги проявявал добра преценка. Поради неизвестна причина той направил от плячката от войната свещенически ефод и го поставил на видно място в града си. Повествованието казва, че целият народ на Израил започнал да 'блудства' с този ефод. Хората му се покланяли и впоследствие той станал примка дори за Гедеон и дома му. Но Гедеон не станал отявлен идолопоклонник, защото Писанието го представя като човек с вяра в Йехова. (Съдии 8:27; Евреи 11:32-34)

20-26 ДЕКЕМВРИ

**СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО
СЪДИИ 10-12**

„Йефтай бил духовен човек“

w16.04 7, абз. 9

Верността носи Божието одобрение

⁹ Примерите на верни служители като Йосиф, който проявил милост към братята си, въпреки че „започнали да го мразят“, вероятно също се отразили на реакцията на Йефтай. (Бит. 37:4; 45:4, 5) Размисълът върху такива примери изглежда му

помогнал да реши да постъпи по угоден на Бога начин. Несъмнено действията на братята му силно го наранили, но не го възпрели да служи на Йехова и на народа му. (Съд. 11:9) Защитата на Божието име била по-важна за него от личните му проблеми. Той бил решен да остане верен на Йехова, което било от полза за него и за другите. (Евр. 11:32, 33)

it-2-E 27, абз. 2

Йефтай

Като човек на действието, Йефтай не се поколебал да поеме водачеството. Той изпратил пратеници при царя на Амон, посочвайки, че амонците навлизат в израилската земя. Царят отвърнал, че тази земя е взета от амонците. (Съд 11:12, 13) Тогава Йефтай показал, че не е никакъв груб, невеж воин, а е добре запознат с историята, особено с отношенията на Бога с неговия народ. Той опровергал доводите на амонците, като заявил, че 1) Израил не е нападнал Амон, Моав или Едом (Съд 11:14-18; Вт 2:9, 19, 37; 2Ле 20:10, 11); 2) по времето, когато израилтяните завладявали спорната територия, тя не принадлежала на амонците, а на един от ханаанските народи, аморейците, и Бог предал техния цар Сихон и земята му в ръцете на Израил; 3) Амон не е претендирал за тази земя 300 години, тогава с какво право я иска сега? (Съд 11:19-27)

it-2-E 27, абз. 3

Йефтай

Йефтай разкрил, че в основата си спорът е свързан с поклонението. Той заявил, че израилтяните са получили земята от Йехова Бог и затова няма да отстъпят и сантиментър от нея на поклонниците на фалшив бог. Йефтай нарекъл Хамос бога на Амон. Някои смятат, че това е грешка. Но макар че

богът на амонците бил Мелхом, а Хамос бил бог на моавците, тези близки народи се покланяли на много богове. По-късно под влияние на чужденките, които си взел за жени, Соломон погрешно въвел поклонението на Хамос дори в Израил. (Съд 11:24; 3Ца 11:1, 7, 8, 33; 4Ца 23:13) Освен това според някои учени „Хамос“ може да означава „покорител, завоевател“. (Виж Gesenius's Hebrew and Chaldee Lexicon, преводач S. Tregelles, 1901, стр. 401.) Йефтай може да е споменал този бог, защото амонците смятали, че именно той им помага да покоряват и завладяват околните народи и да завземат земите им.

Духовни бисери

it-2-E 26

Йефтай

Законен син. Майката на Йефтай била „блудница“, но това не означава, че той бил роден от блудство или че бил незаконороден. Майка му била блудница, *преди* да стане втора жена на Галаад, точно както Раав някога била блудница, но после се омъжила за Салмон. (Съд 11:1; ИсН 2:1; Мт 1:5) Това, че Йефтай бил законен син, се потвърждава от факта, че полубратята му от първата жена на Галаад го изгонили, за да не получи дял от наследството. (Съд 11:2) Освен това по-късно галаадците (сред които най-видни, изглежда, били братята на Йефтай) го избрали за свой военачалник. (Съд 11:11) Йефтай също така принесъл жертва на Бога в свения шатър. (Съд 11:30, 31) Никое от тези неща нямало да е възможно, ако Йефтай бил незаконороден син, тъй като в Закона ясно се казвало: „Онзи, който е незаконороден син, не бива да бъде част от сбора на Йехова, дори и до десетото му поколение никой от неговите потомци не бива да бъде част от сбора на Йехова.“ (Вт 23:2)

27 ДЕКЕМВРИ — 2 ЯНУАРИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО СЪДИИ 13, 14

**„Какво научават родителите
от Маное и жена му“**

w13 15/8 16, абз. 1

**Родители, учете децата си от най-ранно
детство**

Да разгледаме случилото се с Маное, един мъж от племето на Дан, който живеел в Цора в древния Израил. Ангел от Йехова съобщил на безплодната жена на Маное, че ще роди син. (Съд. 13:2, 3) Несъмнено верният Маное и жена му били извън себе си от радост поради новината. Но те изпитвали и известно притеснение. Затова Маное се помолил на Бога с думите: „Прос-ти ми, Йехова! Моля те, нека Божият човек, когото ти изпрати, дойде още веднъж при нас, за да ни научи какво трябва да правим с детето, което ще се роди!“ (Съд. 13:8) Маное и жена му били загрижени за възпитанието на своя син Самсон. Те несъмнено го учили на Божия закон и усилията им били възнаградени. В Библията четем: „След време духът на Йехова започна да действа върху [Самсон].“ В резултат той извършил много могъщи дела като съдия в Израил. (Съд. 13:25; 14:5, 6; 15:14, 15)

w05 15/3 25-26

Самсон побеждава със сила от Йехова!

Самсон растял и Йехова ‘го благославял’. (Съдии 13:24) Един ден Самсон казал на баща си и на майка си: „Видях в Тамнат една жена от филистимските дъщери; сега, прочее, вземете ми я за жена.“ (Съдии 14:2) Представи си колко се изненадали те. Вместо да освободи Израил от потисниците, синът им искал да се съюзи с

тях посредством брак. Божият закон забранявал да си вземе съпруга, която била поклонничка на езически богове. (Исход 34:11-16) Затова родителите му възразили: „Няма ли някоя жена между дъщерите на братята ти, или между всичките ни люде, та отиваш да вземаш жена от необрязаните филистимци?“ Въпреки това Самсон настоял пред баща си: „Нея ми вземи; защото тя ми е угодна.“ (Съдии 14:3)

Духовни бисери

w05 15/3 26, абз. 1

Самсон побеждава със сила от Йехова!

В какъв смисъл точно тази филистимка била „угодна“ на Самсон? Не защото тя била „красива, очарователна или привлекателна, а защото му осигурявала подходяща връзка, за да осъществи целта си, или намерението си“ — се казва в „Енциклопедия“ на Маклинтък и Стронг. За каква цел става въпрос? В Съдии 14:4 се обяснява, че Самсон ‘търсел причина против филистимците’. Самсон проявявал интерес към тази жена точно с такава цел. Когато Самсон станал зрял човек, ‘Господният дух започнал да го подбужда’, тоест да го подтиква към действие. (Съдии 13:25) Следователно духът на Йехова бил движещата сила зад необичайната молба на Самсон, както и през цялото време, докато бил съдия над Израил. Дали пред Самсон се открила възможността, която търсел? Нека първо да разгледаме как Йехова го уверил в своята подкрепа.